

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně, se sídlem Wagnerovo nám. 1249/3, Beroun, 266 47, CZ, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Pomahače a přísedících Antonína Plátěnky a Bohumila Popka v právní věci

žalobce:

██████████
bytem ██████████

proti

žalovanému:

Okresní soud v Příbrami, IČO 00024597
sídlem Milínská 167, 261 28 Příbram 1,

za kterého jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, sídlem
Praha 2, Rašínovo nábřeží 390/42

pro zaplacení 299 200 Kč s přísl.

takto:

- I. Žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit žalobci částku 299 200 Kč s úrokem z prodlení z částky 81 800 Kč ve výši 7,75% ročně od 1.2.2013 do zaplacení, s úrokem z prodlení z částky 66 600 Kč ve výši 7,05% ročně od 1.2.2012 do zaplacení a s úrokem z prodlení z částky 150 800 Kč ve výši 8,05% ročně od 1.2.2015 do zaplacení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 30.4.2014 v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. 18 C 124/2014 domáhal, aby mu žalovaný zaplatil na doplatku mzdy a náhrady výdajů za období od března 2011 do prosince 2014, a to ve výši 212 207 Kč na nevyplacené mzdě a ve výši 9 000 Kč na nevyplacené náhradě výdajů, neboť dle § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., měl nárok na trojnásobek průměrné nominální mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře. Žalobu následně podáním ze dne 27.2.2015 rozšířil o částku 287 446 Kč s příslušenstvím za období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 a usnesením č.j. 4 C 154/2016-49 ze dne 14.12.2016 pak byla ke společnému řízení připojena další žaloba žalobce (vedená u zdejšího soudu pod sp.zn. 4 C 154/2016) na zaplacení částky 362 234 Kč s příslušenstvím na doplatku platu a částky 14 400 Kč na nevyplacené náhradě výdajů za období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2014.
2. Podáním doručeném soudu dne 15.10.2019 vzal žalobce žalobu v části do zaplacení částky 586 087 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 139 407 Kč od 1. 2. 2012 do zaplacení, se zákonným úrokem z prodlení z částky 220 846 Kč od 1. 2. 2013 do zaplacení a se zákonným úrokem z prodlení z částky 225 834 Kč od 1. 2. 2015 do zaplacení zpět, a to na základě obsahu pravomocného rozhodnutí Krajského soudu Praha, č. j. 23 Co 68/2016-150 ze dne 29. 5. 2018 a Nejvyššího soudu Brno, č. j. 21 Cdo 97/2017-128. Soud v souladu s ust. § 96 odst. 2, 3, o.s.ř. řízení usnesením č.j. 18 C 124/2014-162 ze dne 26.11.2019 částečně zastavil.
3. Žalovaný k žalobě přednesl, že s nároky žalobce nesouhlasí, jelikož žalobce neuzavřel se státem dohodu a Okresnímu soudu v Příbrami nebyly poskytnuty finanční prostředky na vyplacení nároků žalobce. Žalovaný navrhl, aby soud rozhodl podle ustálené judikatury.
4. Okresní soud provedl dokazování v následujícím rozsahu a z provedených důkazů zjistil následující skutečnosti.
5. Mezi účastníky nebylo sporné, že žalobce byl dne 20.12.1988 jmenován soudcem a přidělen k výkonu soudcovské funkce k Okresnímu soudu v Příbrami. Mezi účastníky bylo rovněž nesporné, že za celé žalované období tedy od března 2011 do prosince 2014, náležel žalobci plat dle započtené doby dle § 28 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu (dále jen „zákon č. 236/1995 Sb.“), ve výši koeficientu 1,43 v období od března 2011 do srpna 2011, ve výši ve výši koeficientu 1,46 v období od září 2011 do srpna 2014 a ve výši koeficientu 1,51 v období od září 2014 do prosince 2014. Současně nebylo mezi účastníky sporu, že byl žalobci za období od března 2011 do srpna 2011 vyplácen plat v částce 77 300 Kč a náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč, za období od září 2011 do května 2012 vyplácen plat v částce 82 600 Kč a náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč, za období od června 2012 do prosince 2012 vyplácen plat v částce 83 600 Kč a náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč, za období od ledna 2013 do prosince 2013 vyplácen plat v částce 91 800 Kč a náhrada výdajů ve výši 3 500 Kč, za období od ledna 2014 do srpna 2014 vyplácen plat v částce 94 200 Kč a náhrada výdajů ve výši 3 600 Kč, za období od září 2014 do prosince 2014 vyplácen plat v částce 97 400 Kč a náhrada výdajů ve výši 3 600 Kč (nadto tyto skutečnosti prokazují i listiny ze spisu sp. zn. 18 C 124/2014: rukou psaný přehled ve spise na čl. 22, mzdový list za rok 2012 ve spise na čl. 23, mzdový list za rok 2012 na čl. 24, mzdový list za rok 2012 na čl. 25 – 26, platové opatření ze dne 26. 9. 2011 na čl. 173, platové opatření ze dne 21. 6. 2012 ve spise na čl. 174, osvědčení o zvolení soudcem ze dne 20. 12. 1988, osvědčení o jmenování soudcem ze dne 16. 4. 1992, přepis

Krajského soudu v Praze ze dne 5. 1. 1989 ve věci jmenování předsedou senátu Okresního soudu v Příbrami, platové opatření ze dne 26. 9. 2011, mzdové listy za rok 2012 pro [REDAKCE], označeny jako „strana 49/64 – 52/64“, platové opatření ze dne 22. 12. 2011, mzdový list za rok 2011 pro [REDAKCE] označeno jako „strana 49/64 – 52/64“, platové opatření ze dne 30. 12. 2010, tabulka – výpočet platu, nazvaná „[REDAKCE] – Doplatek platu za rok 2012“, tabulka nazvaná „[REDAKCE] – Doplatek platu za březen – prosinec 2011, a dále listiny ze spisu sp. zn. 4 C 154/2016, konkrétně: mzdový list za rok 2013 ve spise na č.l. 6 – 8, mzdový list za rok 2014 ve spise na č.l. 9 – 12, výzva k plnění ze dne 18. 2. 2016, odpověď na výzvu k plnění ze dne 25. 2. 2016, platové opatření ze dne 30. 12. 2013, platové opatření ze dne 26. 1. 2013, platové opatření ze dne 19. 8. 2014, platové opatření ze dne 30. 12. 2013, platové opatření ze dne 26. 1. 2013, platové opatření ze dne 19. 8. 2014).

6. Z kopie listin: výzva k plnění ze dne 18. 2. 2015 na č.l. 21, přípis Okresního soudu v Příbrami ze dne 18. 4. 2014, žádost o doplacení neoprávněně odňatých částí platu za rok 2012 ze dne 18. 2. 2015, přípis Okresního soudu v Příbrami ze dne 20. 2. 2015, výzva k plnění ze dne 18. 2. 2016 a odpověď na výzvu k plnění ze dne 25. 2. 2016 okresní soud zjistil, že žalobce vyzval žalovanou k dobrovolnému splnění dluhu, žalovaná dluh přes výzvu žalobce dobrovolně neuhradila.
7. Následně ani jedna z procesních stran již žádné další důkazní návrhy neměla. Soud hodnotil všechny provedené důkazy v souladu s ust. § 132 o.s.ř., a to každý důkaz jednotlivě a potom všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti.
8. Pro právní posouzení věci učinil soud závěr o skutkovém stavu takový, že žalobce byl dne 20.12.1988 jmenován soudcem a přidělen k výkonu soudcovské funkce k Okresnímu soudu v Příbrami. Mezi účastníky bylo rovněž nesporné, že za celé žalované období tedy od března 2011 do prosince 2014, náležel žalobci plat dle započtené doby dle § 28 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu (dále jen „zákon č. 236/1995 Sb.“), ve výši koeficientu 1,43 v období od března 2011 do srpna 2011, ve výši ve výši koeficientu 1,46 v období od září 2011 do srpna 2014 a ve výši koeficientu 1,51 v období od září 2014 do prosince 2014. Současně nebylo mezi účastníky sporu, že byl žalobci za období od března 2011 do srpna 2011 vyplácen plat v částce 77 300 Kč a náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč, za období od září 2011 do května 2012 vyplácen plat v částce 82 600 Kč a náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč, za období od června 2012 do prosince 2012 vyplácen plat v částce 83 600 Kč a náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč, za období od ledna 2013 do prosince 2013 vyplácen plat v částce 91 800 Kč a náhrada výdajů ve výši 3 500 Kč, za období od ledna 2014 do srpna 2014 vyplácen plat v částce 94 200 Kč a náhrada výdajů ve výši 3600 Kč, za období od září 2014 do prosince 2014 vyplácen plat v částce 97 400 Kč a náhrada výdajů ve výši 3 600 Kč.
9. Podle ust. § 3 odst. 1 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu (dále jen „zákon č. 236/1995 Sb.“), ve znění do 31.12.2012, je plat peněžité plnění poskytované měsíčně ve výši a za podmínek dále stanovených.
10. Plat se určí jako součin platové základny a platového koeficientu stanoveného v závislosti na odpovědnosti a náročnosti vykonávané funkce. Plat se zaokrouhluje na 100 Kč nahoru (§ 3 odst. 2 zákona č. 236/1995 Sb.).
11. Podle ust. § 28 zákona č. 236/1995 Sb., soudci náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem, který se stanoví podle počtu let započtené doby pro soudce okresního soudu 1,43 od počátku 24. roku, 1,46 od počátku 27. roku, resp. 1,51 od počátku 30. roku.

12. V souladu se závěry rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 2. 2018, č. j. 21 Cdo 97/2017, okresní soud uzavřel, že platová základna pro soudce za žalovaného období byla stanovena z nesprávně zvoleného statistického postupu při výpočtu průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob ve nepodnikatelské sféře, neboť vycházela z „průměrné mzdy na fyzické osoby, nikoliv na přepočtené počty“ a pokud správnou výši platové základny stanovil podle průměrné hrubé měsíční mzdy na přepočtené počty v nepodnikatelské sféře, tj. z částky ve výši 24 432 Kč pro rok 2011 a 24 265 Kč pro rok 2012. V tomto směru vycházel soud ze závěrů Nejvyššího soudu ČR ve shora uvedeném zrušovacím rozsudku, kde se Nejvyšší soud podrobně zabýval námitkou žalované, že plat nemůže být poskytnut v jiné výši, než jaká je určena z platové základny zveřejněné sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí ve sbírce zákonů. Jak již bylo ve shora uvedeném rozhodnutí konstatováno Nejvyšším soudem ČR, sdělení ministerstva, i když se vyhláší ve sbírce zákonů, není (obecně závazným) právním předpisem, ale sdělením o „skutečnostech a přijatých rozhodnutích“. Pokud tedy takto vyhlášená skutečnost není správná, posoudí ji soud sám.
13. S ohledem na již ustálenou rozhodovací praxi soudů (v této souvislosti soud odkazuje zejm. na závěry Nejvyššího soudu ČR a Nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 19. 7. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 20/15) je třeba pro období kalendářních let 2011 a 2012 vycházet z výše dvou a půl násobku průměrné nominální mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře, pro období kalendářních let 2013 a 2014 nutno vycházet z výše 2,75 násobku průměrné nominální mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře.
14. V kalendářním roce 2011 tedy činila platová základna částku 61 080 Kč měsíčně (dva a půl násobek průměrné nominální mzdy 24 432 Kč), v roce 2012 částku 60 662,50 Kč měsíčně (dva a půl násobek průměrné nominální mzdy 24 265 Kč). V roce 2013 pak činila platová základna částku 66 789,25 Kč měsíčně (2,75 násobek průměrné nominální mzdy 24 287 Kč) a v roce 2014 částku 68 799,50 Kč (2,75 násobek průměrné nominální mzdy 25 018 Kč).
15. Výše paušální náhrady výdajů ve výši 5,5 % z takto stanovené platové základny činila částku 3 400 Kč (po zaokrouhlení) v roce 2011, částku 3 300 Kč (po zaokrouhlení) v roce 2012, částku 3 700 Kč (po zaokrouhlení) v roce 2013 a částku 3 800 Kč (po zaokrouhlení) v roce 2014.
16. Pokud tedy byl žalobci v kalendářním roce 2011 v měsících březen až srpen vyplácen plat ve výši 77 300 Kč, činil rozdíl mezi nárokem na plat ve výši 87 300 Kč ($61\,080 \times 1,43 \doteq 87\,300$) a fakticky vyplacených částek na platu částku 10 000 Kč měsíčně ($87\,300 - 77\,300$ Kč).
17. Pokud byl dále žalobci v kalendářním roce 2011 v měsících září až prosinec vyplácen plat ve výši 82 600 Kč, činil rozdíl mezi nárokem na plat ve výši 89 200 Kč ($61\,080 \times 1,46 \doteq 89\,200$ Kč) a fakticky vyplacených částek na platu částku 6 600 Kč měsíčně ($89\,200 - 82\,600$ Kč).
18. Pokud byl žalobci v kalendářním roce 2012 v měsících leden až květen vyplácen plat ve výši 82 600 Kč, činil rozdíl mezi nárokem na plat ve výši 88 600 Kč ($60\,662,50 \times 1,46 \doteq 88\,600$ Kč) a fakticky vyplacených částek na platu částku 6 000 Kč měsíčně ($88\,600 - 82\,600$).

19. Pokud byl žalobci v kalendářním roce 2012 v měsících červen až prosinec vyplácen plat ve výši 83 600 Kč, činil rozdíl mezi nárokem na plat ve výši 88 600 Kč ($60\,662,50 \times 1,46 \doteq 88\,600$ Kč) a fakticky vyplacených částek na platu částku 5 000 Kč měsíčně (88 600 - 83 600).
20. Pokud byl žalobci v kalendářním roce 2013 v měsících leden až prosinec vyplácen plat ve výši 91 800 Kč, činil rozdíl mezi nárokem na plat ve výši 97 500 Kč ($66\,789,25 \times 1,46 \doteq 97\,500$ Kč) a fakticky vyplacených částek na platu částku 5 700 Kč měsíčně (97 500 - 91 800).
21. Pokud byl žalobci v kalendářním roce 2014 v měsících leden až srpen vyplácen plat ve výši 94 200 Kč, činil rozdíl mezi nárokem na plat ve výši 100 400 Kč ($68\,799,50 \times 1,46 \doteq 100\,400$ Kč) a fakticky vyplacených částek na platu částku 6 200 Kč měsíčně (100 400 - 94 200).
22. Konečně, pokud byl žalobci v kalendářním roce 2014 v měsících září až prosinec vyplácen plat ve výši 97 400 Kč, činil rozdíl mezi nárokem na plat ve výši 103 900 Kč ($68\,799,50 \times 1,51 \doteq 103\,900$ Kč) a fakticky vyplacených částek na platu částku 6 500 Kč měsíčně (103 900 Kč - 97 400).
23. Nedoplatek mzdy za rozhodné období tedy představuje částku 6x 10 000 Kč (tj. 60 000), 4x 6 600 Kč (tj. 24 600), 5x 6 000 Kč (tj. 30 000), 7x 5 000 Kč (tj. 35 000), 12x 5 700 Kč (tj. 68 400), 8x 6 200 Kč (tj. 49 600) a 4x 6 500 Kč (tj. 26 000). Celkem tak činí nedoplatek mzdy částku 293 600 Kč.
24. Pokud byla žalobci v kalendářním roce 2011 v měsících březen až prosinec vyplácena paušální náhrady výdajů ve výši 3 200 Kč, činil rozdíl mezi nárokem na paušální náhrady výdajů ve výši 3 400 Kč a fakticky vyplacenou paušální náhradou výdajů částku 200 Kč měsíčně.
25. Pokud byla žalobci v kalendářním roce 2012 v měsících leden až prosinec vyplácena paušální náhrady výdajů ve výši 3 200 Kč, činil rozdíl mezi nárokem na paušální náhrady výdajů ve výši 3 300 Kč a fakticky vyplacenou paušální náhradou výdajů částku 100 Kč měsíčně.
26. Pokud byla žalobci v kalendářním roce 2013 v měsících leden až prosinec vyplácena paušální náhrady výdajů ve výši 3 500 Kč, činil rozdíl mezi nárokem na paušální náhrady výdajů ve výši 3 700 Kč a fakticky vyplacenou paušální náhradou výdajů částku 200 Kč měsíčně.
27. Pokud byla žalobci v kalendářním roce 2014 v měsících leden až prosinec vyplácena paušální náhrady výdajů ve výši 3 600 Kč, činil rozdíl mezi nárokem na paušální náhrady výdajů ve výši 3 800 Kč a fakticky vyplacenou paušální náhradou výdajů částku 200 Kč měsíčně.
28. Nedoplatek paušální náhrady výdajů za rozhodné období tedy představuje částku 10x 200 Kč (tj. 2 000), 12x 100 Kč (tj. 1 200), 12x 200 Kč (tj. 2 400) a 12x 200 Kč (tj. 2 400). Celkem tak činí nedoplatek paušální náhrady výdajů částku 8 000 Kč.
29. Celkový nárok žalobce na nedoplatku mzdy za rozhodné období (293 600 Kč) a nedoplatku paušální náhrady výdajů (8 000 Kč) představuje částku 301 600 Kč. Žalobce požadoval po částečném zpětvzetí žaloby (viz shora) toliko zaplacení částky 299 200 Kč s tím, že soud nemůže překročit žalobní petit (nemůže přiznat více, než je žalobou požadováno). Soud s ohledem na shora uvedené vyhověl žalobě zcela s tím, že žalobce svůj nárok patrně nevypočetl zcela správně. Ze shora uvedeného však vyplývá, že jeho nárok je co do žalované částky oprávněný a soud žalobě vyhověl (výrok ad. I.).

30. Jestliže žalovaný namítal, že Okresnímu soudu v Příbrami nebyly poskytnuty od státu finanční prostředky na vyplacení nároku žalobce z důvodu, že žalobce odmítl uzavřít s Českou republikou dohodu o narovnání (jako někteří jiní soudci), tuto námitku soud neshledal důvodnou. Tato námitka totiž nikterak nezbavuje žalovanou povinnosti oprávněný nárok žalobce uspokojit.
31. Výše příslušenství je dána ust. § 517 odst. 2 obč. zák. ve spojení s ust. § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb.
32. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., když soud nezjistil žádný důvod ke stanovení delší lhůty. Plněno má být na zákonné platební místo ve smyslu ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.
33. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 2 o.s.ř. (výrok ad II.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného.

Beroun 25. února 2020

Mgr. Petr Pomahač v. r.
předseda senátu